

بررسی آلودگی برخی انواع آب میوه به باکتری آلیسا یکلوباسیلوس اسیدوتستریس با استفاده از روش PCR و RFLP

حسین معتمدی^{۱*}، امیر تاج بخش^۲

۱. گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران.
 ۲. دانش آموخته کارشناسی ارشد میکروبیولوژی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران.
 *نویسنده مسئول: hhmotamed@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۷/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۴/۱۰

چکیده

آلیسا یکلوباسیلوس باکتری اسپوردار و مقاوم به گرمای است که موجب تغییر مزه و بوی آب میوه می‌شود و خسارات قابل توجهی را به صنایع آب میوه سازی وارد می‌سازد. هدف از این تحقیق شناسایی این باکتری از آب میوه‌های مختلف با واکنش زنجیره‌ای پلی مراز با استفاده از پرایمرهای اختصاصی بود. برای این منظور، پس از انتقال به محیط کشت و گرم خانه گذاری، استخراج DNA و واکنش زنجیره‌ای پلی مراز بر روی نمونه‌ها صورت گرفت. نتایج حاکی از آلودگی ۵ نمونه از مجموع ۲۴ نمونه بررسی شده بود. پس از برش با آنزیم EcoR1 و انجام الکتروفورز باندهایی واضح در نواحی ۱۱۸ و ۵۲۸ جفت بازی مشاهده شد که این حالت مطابق با الگوی RFLP حاصل از باکتری آلیسا یکلوباسیلوس اسیدوتستریس می‌باشد. با توجه به نتایج این تحقیق می‌توان بیان کرد که آلودگی به این باکتری در صنایع تولید آب میوه مشکل ساز است و برای تشخیص آن تکنیک PCR با دقت بالا، موجب کاهش هزینه‌ها و صرفه‌جویی در زمان می‌شود.

وازگان کلیدی: آلیسا یکلوباسیلوس، فساد آب میوه، واکنش زنجیره‌ای پلی مراز، باکتری ترموفیل.

مقدمه

گوالایکول و هالوفنول‌ها در آب میوه‌های مانند سیب، پرتقال، گریپ فروت و انگور سفید منجر به تولید بوی دارویی، گوشت پخته شده یا باقالا پخته شده می‌شود (Bianchi et al., 2010; Witthuhn et al., 2012). انجمن بین المللی فرآوری مواد غذایی در سال ۱۹۹۸ بیان داشت که ۳.۵٪ از فساد گزارش شده در آب میوه‌ها ناشی از باکتری‌های اسپوردار اسید دوست است و از آن جایی که به‌جز این باکتری سایر میکرووارگانیسم‌های رایج در آب میوه‌ها و محصولات اسیدی دارای مقاومت دمایی پایین‌تری هستند، اخیراً از این باکتری به عنوان باکتری هدف در این محصولات یاد می‌شود. آلیسا یکلوباسیلوس دارای بیشترین اهمیت در زمینه فساد آب میوه است، لذا بررسی آلودگی آب میوه به این باکتری به‌منظور اقدامات کنترلی و کاهش بار آلودگی ضروری است (Groenewald Durak et al., 2010; Steyn et al., 2011; Jianke et al., 2013; Cerny et al., 1984).

در اوایل دهه ۹۰ میلادی به‌دلیل موج گرمایی‌های در اروپا مقادیر زیادی آب میوه دچار فساد با باکتری آلیسا یکلوباسیلوس شدند که توجه اروپایی‌ها به این باکتری را بیشتر جلب نمود، به‌طوری که سایر کشورهای جهان نیز به این موضوع علاقه‌مند گردیدند (Smit et al., 2011). از آنجا که رشد این باکتری برخلاف بیشتر باکتری‌های مواد غذایی، ایجاد گاز نمی‌نماید، لذا از ظاهر بسته‌بندی آب میوه و مشاهده تورم در آن نمی‌توان به فساد و آلودگی آب میوه پی برد (Khageh-Nasir et al., 2006; Baumgart et al., 1997). باکتری آلیسا یکلوباسیلوس اولین بار در سال ۱۹۸۴ از آب سیب فاسد شده جدا گردید که می‌تواند در pH ۲/۵ (Danyluk et al., 2011; Steyn et al., 2011) رشد کند. این باکتری از باکتری‌های گرمادوستی است که در محیط اسیدی رشد کرده و در خاک یافت می‌شوند (Jianke et al., 2013). باکتری مذکور با تولید (Cerny et al., 1984).

دقیقه) گرمخانه گذاری شدند. سپس آب میوه‌ها در فالکون‌های ۴۵ میلی‌لیتری ریخته شد و به مدت ۱۰ دقیقه در دور ۹۰۰۰ در دقیقه سانتریفیوژ گشت. مایع رویی دور ریخته شد و رسوب حاصل در ۱ میلی‌لیتر آب‌مقطر دوبار تقطیر حل شد. با استفاده از دو پرایمر *squalene-hopene cyclase* باکتری آلیسا یکلوباسیلوس اسیدوتترستریس، با توالی CGGCACCTGGTCCATTATC باکتری در نمونه‌ها مورد بررسی قرار گرفت. این جفت پرایمر که توالی با طول ۶۴۸ جفت بازی ژن *shc* را تکثیر می‌دهد به طور کاملاً اختصاصی وجود عامل اصلی فساد آب میوه (آلیسا یکلوباسیلوس اسیدوتترستریس) را از سایر گونه‌های آلیسا یکلوباسیلوس تشخیص می‌دهد. از رسوب تنهشین شده پس از سانتریفیوژ ۱ میلی‌لیتر از آن به منظور انجام فرآیند استخراج DNA برداشته شد. نمونه‌ها در میکروتیوب‌های ۱/۵ میلی‌لیتری ریخته و استخراج ژنوم با استفاده از روش کیت استخراج ژنوم سیناژن انجام پذیرفت. واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز با دستگاه ترموسایکلر Bio Rad یک مرحله و اسرشست اولیه در ۹۴ درجه سانتی‌گراد برای ۴ دقیقه، سپس ۳۵ سیکل با شرایط: ۹۴ درجه سانتی‌گراد برای ۷۵ ثانیه، ۵۶ درجه سانتی‌گراد برای ۷۵ ثانیه و ۷۲ درجه سانتی‌گراد برای ۱ دقیقه و در انتهای یک مرحله ۷۲ درجه سانتی‌گراد برای ۸ دقیقه انجام گرفت (Danyluk et al., 2011). در هر ۲۵ میکرولیتر از مخلوط ۲/۵ میکرولیتر بافر X، ۱۰، ۱/۵ میکرولیتر کلرید منیزیم (۵۰ میلی‌مول)، ۱ میکرولیتر از هر پرایمر در غلظت ۱۰ میکرومول، ۲ میکرولیتر مخلوط داکسی نوکلئوتید تری فسفات، ۵ واحد از آنزیم تک، ۱ میکرولیتر از نمونه DNA و ۱۵/۷۵ میکرولیتر آب دوبار تقطیر استفاده گردید. از الکتروفورز افقی در آگارز ۱/۵ درصد به مدت ۴۰ دقیقه و ولتاژ ۸۵ ولت برای مشاهده نتایج محصول استفاده شد.

شناسایی گونه آلیسا یکلوباسیلوس می‌باشد. تکنیک PCR به دلیل سرعت و دقت بالا بیشتر مورد توجه قرار گرفته است، به طوری که با صرف زمان حداقل ساعت تا یک روز امکان شناسایی باکتری تا حداقل تعداد ۲۰۰ باکتری آلیسا یکلوباسیلوس اسیدوتترستریس Ling-Xia et al., 2012 (Postollec et al., 2010; Wendt et al., 1997) در آب میوه‌ها وجود دارد (ژن هدف در این مطالعه، ژن آنزیم Squalene Cyclase می‌باشد که در چرخه تولید کلسترول در باکتری آلیسا یکلوباسیلوس نقش دارد (Yamazaki et al., 1996) و از تکنیک RT-PCR به منظور شناسایی دقیق این باکتری استفاده می‌شود آنزیم رونوشتبردار معکوس و همچنین نیاز به جداسازی باکتری محدودیت‌هایی را ایجاد می‌کند. واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز، روش سریعی است که می‌تواند بدون کشت و به طور مستقیم در نمونه حضور باکتری را مشخص نماید. یکی از رهیافت‌های دیگر تکثیر ژن ۱۶S rRNA و تعیین توالی فرآورده آن می‌باشد که این روش نیز هزینه بر بوده و زمان را افزایش می‌دهد. ژن هدف از ۱۶S rRNA ژن هدف مناسبی برای این منظور می‌باشد و بطور اختصاصی و بدون نیاز به تعیین سکانس می‌تواند حضور باکتری را در نمونه مورد آزمایش مشخص کند. هدف از مطالعه حاضر بررسی آلودگی آب میوه‌های تولیدی داخلی با استفاده از واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز بود.

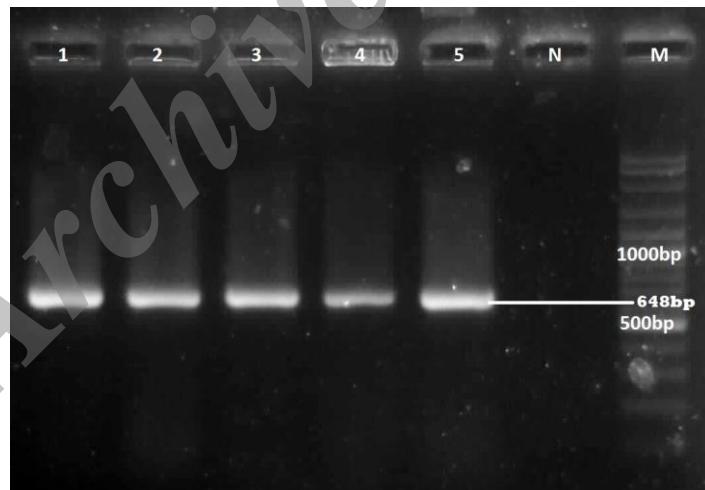
مواد و روش کار

تعداد ۲۰ عدد آب میوه شامل آب میوه‌های سیب، پرتقال، آلوئه‌ورا، مخلوط و سیب موز از دو شرکت تولید کننده آب میوه بصورت تصادفی تهیه گردید. ابتدا آب میوه‌ها در ظروف شیشه‌ای استریل، ریخته شد و در ۸۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه قرار داد شد تا باکتری‌ها از حالت اسپوردار به حالت رویشی تبدیل شوند. سپس به مدت یک شب در دمای ۴۵ درجه سانتی‌گراد همراه با لرزاندن مدوام با ۱۱۰ دور در

نتایج

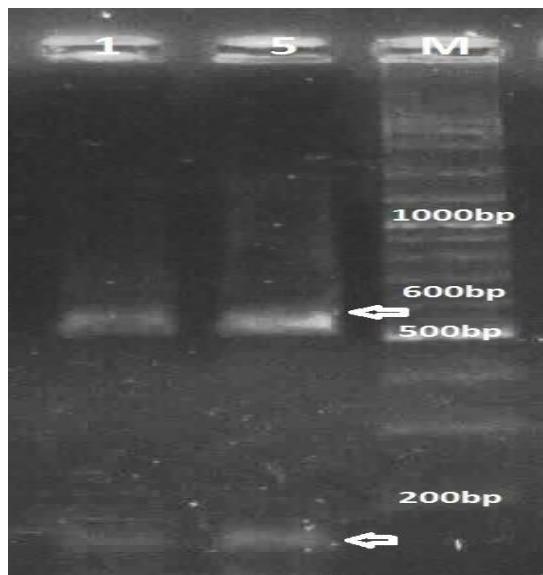
در بررسی ۲۲ نمونه آبمیوه شامل آبمیوه‌های سیب، پرتقال، آلوئه‌ورا، مخلوط و سیب موز، ۵ مورد تکثیر قطعه ۶۴۸ جفت بازی ژن *shc* با نتیجه مثبت همراه بود که نشان‌دهنده‌ی وجود آلدگی در این نمونه‌هاست. آنزیم EcoR1 جایگاه ۳۴۳ و ۱۰۹۶ ژن *shc* را برش می‌زند، که تنها جایگاه ۳۴۳ در قطعه تکثیر شده از این ژن قرار دارد و جایگاه ۱۰۹۶ خارج از ناحیه تکثیری می‌باشد، پس انتظار می‌رود که باندهای ۱۱۸ و ۵۲۸ جفت بازی مشاهده شود. تصویر شماره ۱، نتیجه واکنش زنجیره‌ای پلی‌مراز را نشان می‌دهد. با توجه به تصویر ۲ و پس از برش با آنزیم EcoR1 باند هایی واضح در نواحی ۱۱۸ و ۵۲۸ جفت بازی مشاهد شد که این حالت مطابق با الگوی RFLP باکتری آلیسايكلوباسیلوس/اسیدوتستریس می‌باشد و هر دو نمونه الگوی واحدی را نشان دادند.

همچنین از ژنوم چند نمونه آلیسايكلوباسیلوس/اسیدوتستریس شناسائی شده نیز به عنوان کنترل مثبت استفاده شد. به منظور تأیید صحت قطعه تکثیر شده از تکنیک RFLP استفاده شد. برای این منظور مقدار ۴ میکرولیتر از محصول PCR و ۵ میکرولیتر از بافر X ۱۰ آنزیم و مقدار ۵ الی ۱۰ واحد آنزیم EcoR1 مخلوط و با آب مقطر دوبار تقطیر حجم نهایی واکنش به ۲۰ میکرولیتر رسانده شد. محصولات PCR شماره ۱ و ۵ که از آبمیوه‌های متفاوت جدا سازی شده بودند برای این واکنش انتخاب شدند. سپس به مدت ۱۶ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار گرفتند. محصول حاصل از هضم آنزیمی بر روی ژل آگارز ۲ درصد حاوی Safe Stain به مدت ۹۰ دقیقه با ولتاژ ۸۵ ولت تفکیک شد. سپس از ژل عکس‌برداری شد و باندها مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفتند.

شکل ۱- چاهک‌های شماره ۱ تا ۵ مربوط به نمونه‌های مثبت می‌باشد.

N: کنترل منفی، M: مارکر ۱۰۰ جفت بازی

شکل ۲- نتایج حاصل از PCR-RFLP برای نمونه‌های ۱ و ۵ و اکنیز زنجیره‌ای پلی مراز

بحث

آزمایشگاهی، تست‌های بیوشیمیابی، تکنیک‌های مولکولی نظری RT-PCR، تکثیر ژن *16S rRNA* و تعیین توالی فرآورده آن یا شناسایی ژن *16S rRNA* با تکنیک real-time PCR اشاره کرد (Yamazaki, Teduka et al., 1996; Pettipher, Osmundson et al. 1997; Gouws, Gie et al. 2005 با استفاده از تکنیک PCR برای تشخیص این باکتری می‌توان به برخی تحقیقات صورت گرفته اشاره کرد (Bonilla et al., 2010; Ling-Xia et al., 2012) با توجه به نتایج این تحقیق پیشنهاد می‌شود PCR ژن *shc* به عنوان یک روش دقیق و سریع جایگزین روش‌های تشخیص بیوشیمیابی گردد. به این ترتیب می‌توان با هزینه کمتر تعداد بسیار زیادتری نمونه را در زمان کم مورد غربال‌گری قرار داد. با توجه به باندهای حاصل از PCR-RFLP این قطعه نیز دلیل دیگری بر اختصاصیت PCR به کار رفته برای باکتری آلیسا یکلوباسیلوس اسیدوتترستریس می‌باشد. حذف کامل این باکتری از آب میوه‌ها و فرآورده‌های آن‌ها امکان پذیر نمی‌باشد ولی می‌توان با تمهدیات خاص و آموزش پرسنل شرکت‌های تولید کننده آب میوه از بار آلودگی به باکتری‌های فساد آب میوه کم کرد و با

آب میوه‌های مصرفی در بازار به طور کلی دارای رنگ، مزه و بوی مطلوب بوده و قادر کدورت ناشی از باکتری خاصی می‌باشند. تشخیص چشمی آلودگی به دلیل اینکه ظاهر آب میوه طبیعی است، گازی تولید نمی‌شود و رسوب بسیار کمی مشاهده می‌شود، بسیار سخت است. بیشتر آلودگی آب میوه‌ها به دلیل تماس میوه‌ها با خاک است و در نتیجه بررسی آلودگی آب میوه‌ها قبل از ارسال آن به بازار مصرف می‌تواند خسارات ناشی از فساد آب میوه‌ها و کاهش بازار پسندی این محصولات را کم کند. آلیسا یکلوباسیلوس باکتری اسپوردار و مقاوم به گرماست که موجب تغییر مزه و بوی آب میوه (با تولید موادی همچون تولید گوالایکول و هالوفنول‌ها) می‌شود و خسارات قابل توجهی را به صنایع آب میوه سازی وارد می‌سازد (Witthuhn et al., 2012). شناسایی وجود باکتری عامل فساد آب میوه (آلیسا یکلوباسیلوس / اسیدوتترستریس) تاکنون در ایران بر اساس تکنیک‌های کشت آزمایشگاهی و تست‌های شیمیابی صورت گرفته است که زمان بر می‌باشند. تشخیص این باکتری در سایر کشورها نیز بر اساس روش‌های متعددی صورت می‌پذیرد که می‌توان به کشت در محیط‌های

7. Groenewald, W.H., Gouws, P.A., and Witthuhn, R.C. 2009. Isolation, identification and typification of *Alicyclobacillus acidoterrestris* and *Alicyclobacillus acidocaldarius* strains from orchard soil and the fruit processing environment in South Africa. *Food Microbiol.* 26: 71-76.
8. Jianke, L., Kai X., and Chaozhou, Y. 2013. Detection of *Alicyclobacillus acidoterrestris* in apple juice concentrate by enzyme-linked immunosorbent assay. *Food Control.* 30: 251-254.
9. Khageh-Nasir, SH., Sheikhi, N., and Hosseini, M. 2006. Isolation and identification of *Alicyclobacillus* in pomegranate juices. *Res Dev.* 76: 99-103.
10. Ling-Xia, J., Cheng-Wei, H., Ming-Tao, F., and Xin-Yuan, W. 2012. Optimization of DNA extraction by microwave treatment and PCR detection of spoilage *Alicyclobacillus acidoterrestris* in apple juice. *Food Sci.* 33: 154-157.
11. Postollec, F., Bonilla, S., Baron, F., Jan, S., Gautier, M., Mathot, A.G., Hallier-Soulier, S., Pavan, S., and Sohier, D. 2010. A multiparametric PCR-based tool for fast detection and identification of spore-forming bacteria in food. *Int J Food Microbiol.* 142: 78-88.
12. Smit, Y., Cameron, M., Venter, P., and Witthuhn, R.C. 2011. *Alicyclobacillus* spoilage and isolation-A review. *Food Microbiol.* 28: 331-339.
13. Steyn, C. E., Cameron, M., and Witthuhn, R.C. 2011. Occurrence of *Alicyclobacillus* in the fruit processing environment - A review. *Int J Food Microbiol.* 147: 1-11.
14. Wendt, K.U., Poralla, K., and Schulz, G.E. 1997. Structure and function of a

تشخیص سریع محصولات با بار آلودگی و خارج کردن این محصولات از روند آب میوه سازی، محصول با کیفیتی را به بازار ارائه کرد.

منابع

1. Baumgart, J., Husemann, M., and Schmidt, C. 1997. *Alicyclobacillus acidoterrestris*: occurrence, significance and detection in beverages and beverage base. *Fluessiges Obst.* 64: 178-180.
2. Bianchi, F., Careri, M., Mangia, A., Mattarozzi, M., Musci, M., Concina, I., and Gobbi, E. 2010. Characterization of the volatile profile of orange juice contaminated with *Alicyclobacillus acidoterrestris*. *Food Chem.* 123: 653-658.
3. Cerny, G., Hennlich, W., and Poralla, K. 1984. Spoilage of fruit juice by bacilli: isolation and characterization of the spoilage microorganism. *Z. Lebensm. Unters Forsch.* 179: 224-227.
4. Danyluk, M.D., Friedrich, L.M., Jouquand, C., Goodrich-Schneider, R., Parish, M.E., and Rouseff, R. 2011. Prevalence, concentration, spoilage, and mitigation of *Alicyclobacillus* spp. in tropical and subtropical fruit juice concentrates. *Food Microbiol.* 28: 472-477.
5. Durak, M.Z., Churey, J.J., Danyluk, M.D., and Worobo, R.W. 2010. Identification and haplotype distribution of *Alicyclobacillus* spp. from different juices and beverages. *Int J Food Microbiol.* 142: 286-291.
6. Gouws, P. A., Gie, L. Pretorius, A. and Dhansay, A. 2005. Isolation and identification of *Alicyclobacillus acidocaldarius* by 16S rDNA from mango juice and concentrate. *Int J Food Sci Technol.* 40: 789-792.

15. squalene cyclase. Science. 277: 1811-1815.
16. Witthuhn, R.C., van der Merwe, E., Venter, P., and Cameron, M. 2012. Guaiacol production from ferulic acid, vanillin and vanillic acid by *Alicyclobacillus acidoterrestris*. Int J Food Microbiol. 157: 113-117.
17. Yamazaki, K., Teduka, H., Inoue, N., and Shinano, H. 1996 Specific primers for detection of *Alicyclobacillus acidoterrestris* by RT-PCR. Lett Appl Microbiol. 2: 350-354.

Archive of SID